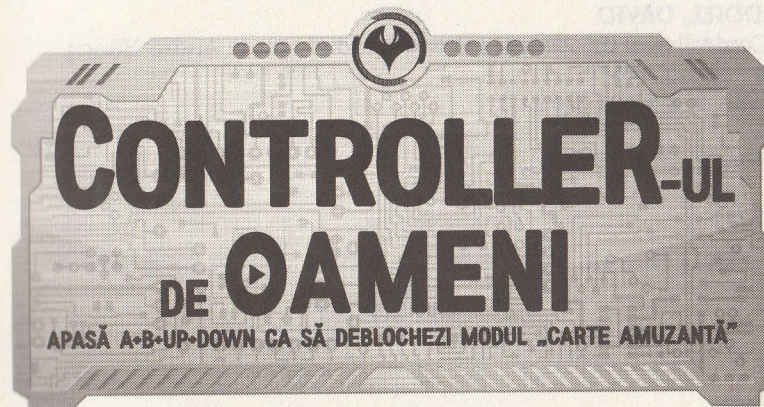

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

gama
imago®

DAVID BADDIEL

Ilustrații de Jim Field

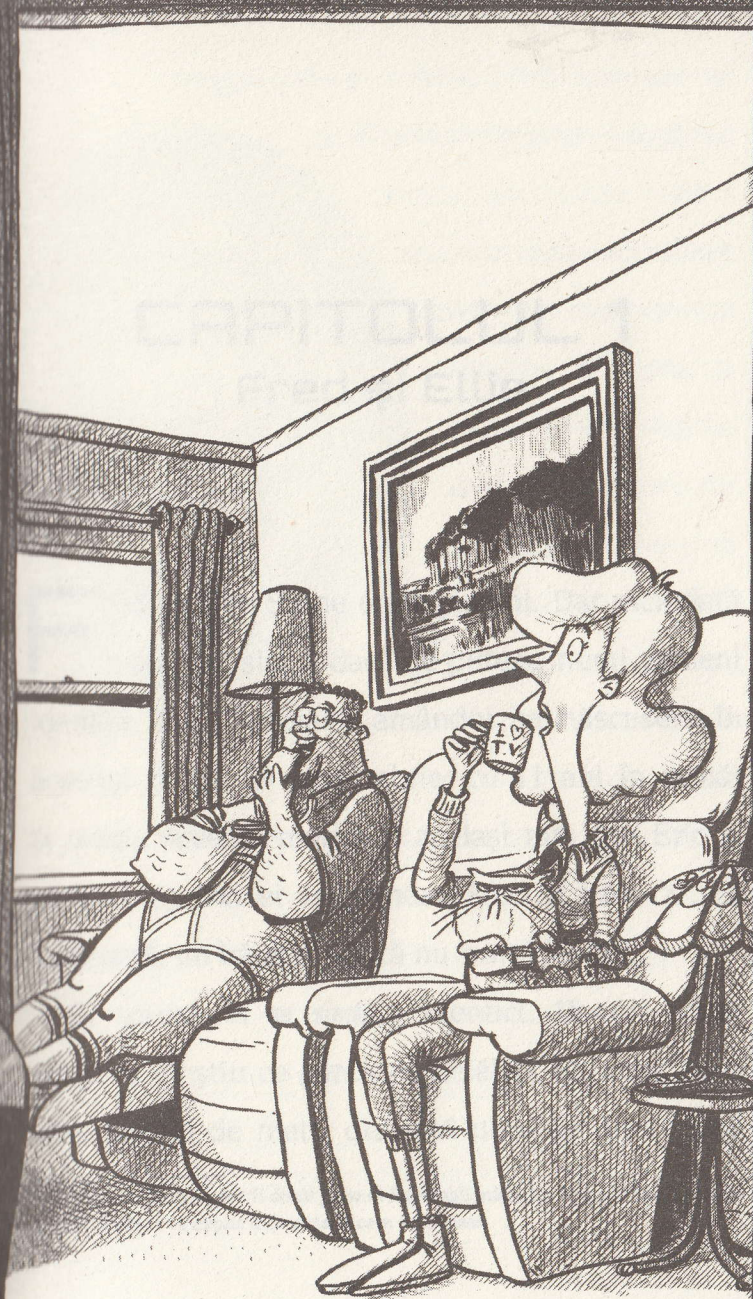
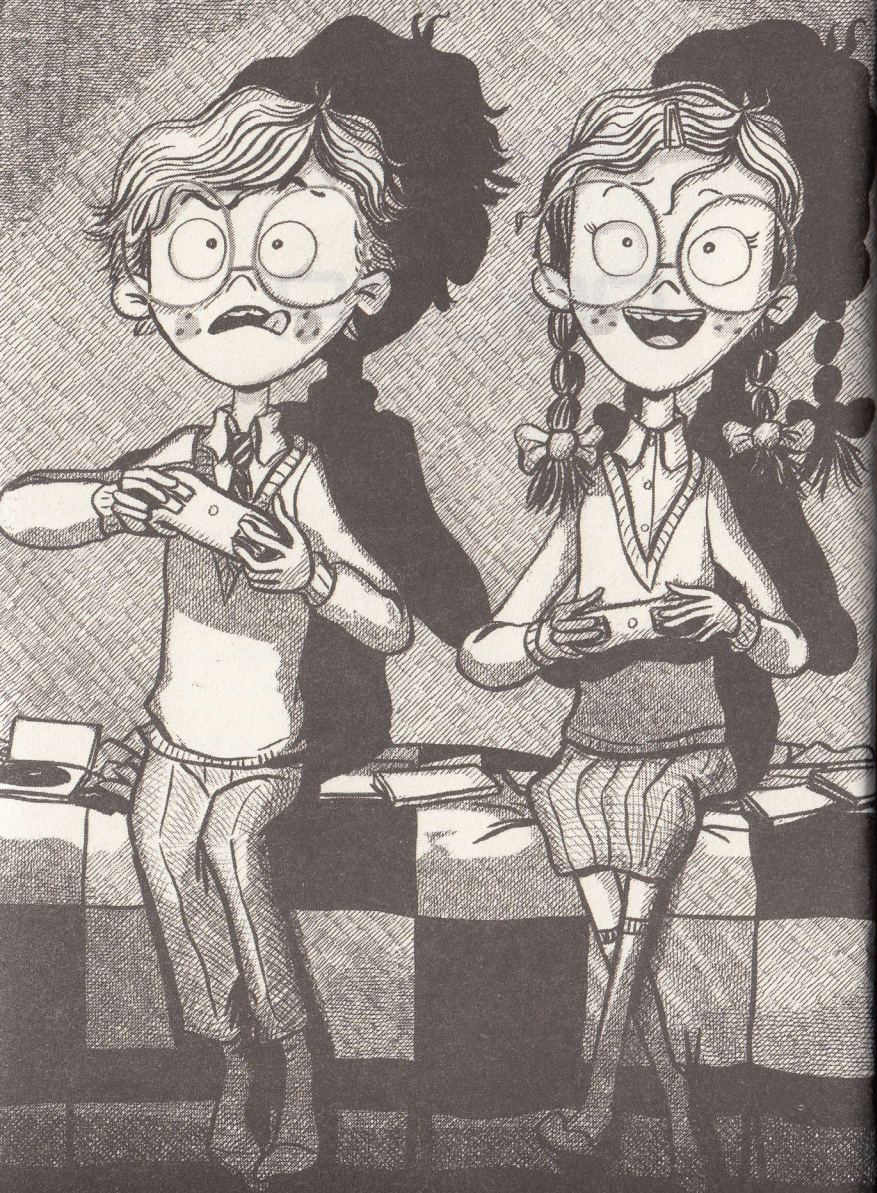
Traducere de Andra Hâncu

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Partea întâi

PAUZA

CAPITOLUL 1

Fred și Ellie

Fred și Ellie Stone erau gemeni. Dar niciodată n-au fost siguri dacă se puteau numi gemeni identici. Fără îndoială, amândoi se născuseră în aceeași zi (pe 20 septembrie, cu 11 ani în urmă) și aveau aceeași mamă și același tată (pe Eric și pe Janine). Dar ei se numeau Fred și Ellie. Și, cu siguranță, un băiat și o fată nu sunt identici¹.

Și totuși, ei se *simțeau* identici. Uneori, chiar simțeau că știu ce gândește celălalt. Și, chiar dacă erau la 200 de metri distanță unul de altul, dacă

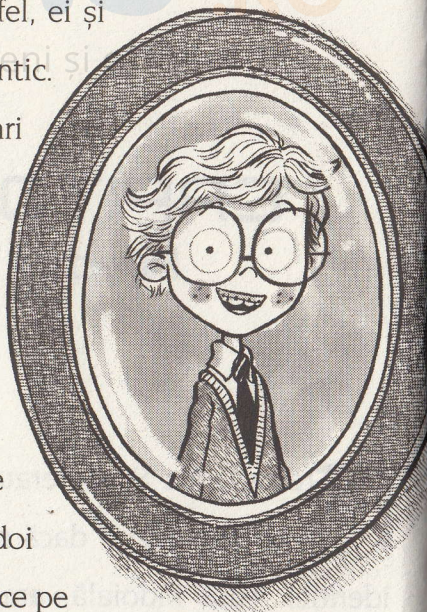
¹ Un băiat și o fată nu pot fi decât gemeni fraternali, niciodată gemeni identici. Dar nu-mi cereți să vă explic diferența. E cam scârboasă.

Libris RO
Respect pentru oamenii și

Își vorbeau pe muștește, se înțelegeau de fiecare dată. De altfel, ei și arătau destul de identici.

Amândoi purtau ochelari și, în cea mai mare parte a timpului, uniforme școlare (deși uniforma nu era obligatorie în școala lor). Iar, la momentul în care începe povestea noastră, amândoi aveau aparate ortodontice pe dinții de sus.

De asemenea, amândurora le plăceau aceleași lucruri. Printre ele se numărau: supereroii, animațiile *fantasy* japoneze, benzile desenate, matematica (da, lor chiar le plăcea matematica – uneori, jucau un joc numit „Cine poate să enumere mai multe zecimale ale numărului Pi?”) și, cel mai important, jocurile video. Toate jocurile video, dar preferatele

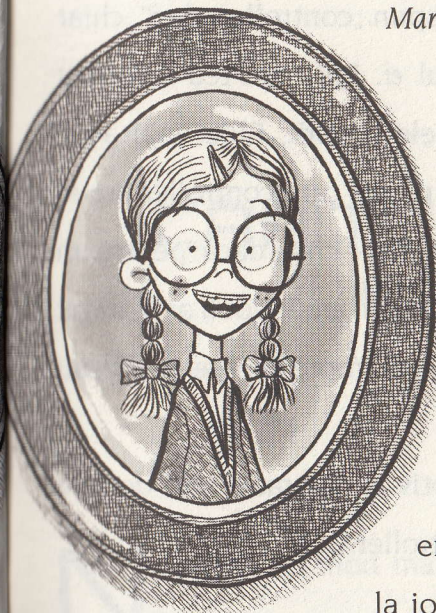

lor erau *FIFA*, *Street Fighter*, *Super Mario* și *Minecraft*. Singurul

lucru pentru care economiseau puținii bani de buzunar pe care-i primeau era ca să-și cumpere cele mai recente versiuni ale acestor jocuri. Cu toate astea, Ellie era mai bună decât Fred la jocuri video². Iar pe Fred

nu-l deranja asta. Știa că ea are degete mai iuți și o coordonare mână-ochi mai bună. Și, chiar dacă uneori era frustrant pentru el să piardă, alteori îi plăcea să-i urmărească pur și simplu degetele mișcându-se cu repeziciune pe controller-ul ei, ca

² Totuși, Fred era mai bun decât ea la ceva: la personalizarea avatarurilor. Putea personaliza orice avatar din orice joc, încât personajul de pe ecran să arate grozav – tunsoarea, culoarea ochilor, a pielii, hainele, dantura, orice formă și dimensiune. Uneori, Fred se întreba dacă nu-i plăcea să facă asta chiar mai mult decât să joace jocurile.

și când ar fi interpretat din memorie un concert clasic de pian. Și, când spun „controller-ul ei”, chiar mă refer la controller-ul *ei*. Ellie și Fred foloseau întotdeauna controller-ele proprii. Ellie, mai ales, știa întotdeauna foarte precis care controller era al ei. Senzația tactilă, greutatea – chiar dacă, pentru un ochi sau o mână neantrenată, amândouă ar fi arătat sau ți-ar fi dat exact aceeași impresie – se potriveau perfect cu stilul ei.

Tocmai din acest motiv a supărat-o atât de tare ce s-a întâmplat cu controller-ul ei.

CAPITOLUL 2

Eric

Nu există un mod mai elegant de-a o spune: Eric Stone era gras. Ei bine, de fapt *există* moduri mai elegante de-a o spune – iar Eric recurgea deseori la ele, zicând despre sine că ar fi *robust*, sau că ar fi *solid*, sau că ar suferi de *o formă gravă de retenție de apă* –, dar, în realitate, era gras. Pentru că mânca prea mult. Nu avea o formă gravă de retenție de apă; avea o formă gravă de retenție de sendvișuri cu șunculiță.

Libris

Totuși, ca să fim corecți față de Eric, e adevărat că ținuse multe diete – de obicei, atunci când era îmboldit de soția lui, Janine, și de copiii lor, Fred și Ellie.

Urmase dieta bogată în fibre, și pe cea săracă în carbohidrați, și pe cea pe bază de sucuri, și pe cea în care erau interzise sucurile, și dieta cu supă de varză, și dieta cu supă de mazăre și mentă, și o dietă

pe care o inventase el, în timpul căreia mâncase numai briose cu banane și brânză. Ținuse dieta 5:2, și dieta 6:1, și dieta 4:3, și dieta 2:5, ba chiar și dieta 17:28 (ceea ce însemna că nu mâncase nimic timp de un minut, zi de zi, în intervalul cuprins între 17:27 și 17:29). Apelase la Prietenii Siluetei, și la Dependenții Anonimi de Ciocolată, și la Asociația de Autoajutorare a Persoanelor care Cântăresc 100 de Kilograme, și la Asociația Persoanelor Robuste Solide care Suferă de Retenție de Sendvișuri cu Șunculiță și Stau Așezate în Cerc Zicând că de Fapt Nu E Vina Lor (de fapt, ultimul grup era numele pe care Janine îl dădea tuturor grupurilor de slăbire din care făcuse parte Eric).

Problema era că dietele nu-l făcuseră deloc pe Eric să tragă mai puțin la cântar. Mai degrabă făcuseră opusul, fiindcă, de fiecare dată când mai încheia câte una – și e adevărat că le încheia întotdeauna, de obicei după numai patru sau cinci zile –, obișnuia să mănânce, cu aproximație, de cinci ori echivalentul

greutății sale în sendvișuri cu șunculiță³.

Eric tocmai se înfigea într-un sendviș cu șunculiță – primul pe care-l mânca după ce renunțase la dieta cu Coji de Cartofi Coptți, pe care o ținuse timp de două zile întregi (aveai voie să mănânci coji de cartofi coptți și puteai să le ungi cu o pastă tartinabilă săracă în grăsimi, iar Eric hotărâse că și maioneza intra în categoria asta) – când *acel lucru*, lucrul atât de supărător care s-a întâmplat cu controller-ul lui Ellie, se întâmplă⁴.

Într-un fel, chiar sendvișul cu șunculiță a provocat totul. Pentru că, de fiecare dată când Eric Stone mânca primul sendviș cu șunculiță după ce mai încheia câte o dietă, era așa de fermecat de gustul sărat al felioarelor de carne grasă de porc și de modul delicios în care se armonizau cu pâinea albă, unsă

³ Situația era agravată de faptul că Eric lucra într-un supermarket, având funcția de manager de comerț cu amănuntul, indiferent ce-o mai fi însemnând și asta (știu că ar trebui să știu, dar nu știu – n-am știut niciodată ce presupun de fapt posturile cu asemenea nume). Asta însemna că familia Stone primea reduceri substanțiale la toate alimentele, mai cu seamă la șunculiță, iar Eric aducea acasă așa de multă șunculiță, încât mai primea o reducere la reducerea inițială.

⁴ Îmi dau seama că, în acest context, cuvântul „întâmplă” poate avea două sensuri foarte apropiate. Nu îți bate capul cu asta.

cu sos dulce și condimentat, încât închidea ochii și uita de orice altceva. Era pe deplin absorbit de acel sendviș cu șunculiță.

Din nefericire, momentul în care s-a lăsat absorbit de acest sendviș *anume* cu șunculiță a coincis cu momentul în care voia să se așeze pe canapea, în fața televizorului, cu o farfurie într-o mână și cu sendvișul în cealaltă, ÎN CHILOȚI.

CHILOȚII lui cu șliț, mari și gri, cumpărați în 1987.

Intenționase să deschidă ochii în scurt timp, ca să se uite la televizor. Dar nu chiar atunci, încă puțin. Nu înainte de a savura cu adevărat acel gust sărat. Nu înainte de...

— Au!!! exclamă Eric, căscând ochii.

— Ce s-a întâmplat?
întrebă Janine, fără să-și desprindă

